

VINKO MODERNDORFER: A SI ZA ENEGA HITREGA? (vir: Večer, 24. 1. 09, sobotna priloga)

A si za enega hitrega?

Kaj?

A si za enega brzaka? je rekla in se še bolj sklonila skozi na pol odprto avtomobilsko okno.

Sedel je za volanom na pločniku parkirane avtomobila nasproti železniške postaje, kjer je bila trgovina z živili odprta vso noč. Čakal je, da se bo vrnila njegova žena. Avto je stal na mestu, kjer je bilo parkiranje prepovedano, zato je obsedel kar za volanom, žena pa je v trgovini kupovala reči, ki sta jih pozabila kupiti čez dan. Vsako jutro se namreč začne s kavo. Zanj z belo, za njegovo ženo jasno pa s črno. Brez sladkorja.

Zjutraj sta se zbudila: Ni kave. Potem sta se pogovarjala samo še o kavi, ki je ni bilo. Jo bom kupil po službi, je rekel. In zvečer, pravzaprav ponoči, saj sta šla še na zadnjo kinotečno predstavo, Woody Allen, Manhattan, ko sta se že peljala proti domu, je Jasna rekla: Si kupil kavo?

Ti si rekla, da jo boš.

Zelo natančno se spomnim, da si rekel, da jo boš kupil po službi.

Nikoli nisem tega rekel.

In sta obrnila nazaj proti mestu. Zdaj je sedel za volanom in čakal. Poletna noč je bila topla in asfalt, segret od vročega dne, je puhtel.

Najprej je potrkalo na polodprto okno ob sovoznikovem sedežu. Nekaj je reklo. Ni razumel. Pogledal je. Mislil je, da je kakšna mlada turistka, ki išče pot do prvega mladinskega hotela. Res je bila mlada. Zelo mlada. Kratko pristriženi lasje. Droben obraz. Tanek vrat. Lahka pisana bluza. Dolgi rokavi. In pod blužo drobne prsi. Če bi se še malo bolj sklonila, bi lahko skozi izrez videl belino njenih joškic in temne bradavičke, skrite malo nižje...

Kaj?

Še bolj se je nagnila naprej. Glavo je potisnila v kabino.

A si za enega hitrega? je ponovila.

Zdelo se mu je, da govori v tujem jeziku, čeprav je prepoznal besede. Stegnil se je preko sovoznikovega sedeža, kot da se ji mora približati, da bi jo lahko bolje slišal: Prosim? Zadišalo je po njenem telesu. Po njeni koži in še po nečem... Prijetnem. Mladem.

Lahko se nekam zapeljeva, je rekla mladenka. Zdaj je videl pege na njenem drobnem licu, okrog njenega noska... Zazdelo se mu je, da jo pozna. Njen obraz mu je bil znan od nekod. Nekakšna znana milina je bila v njem. Nasmehnil se je.

Dvajset, je rekla. Saj bo hitro. Boš videl.

Odkimal je. Kasneje se je spraševal, zakaj je odkimal. Mogoče zaradi Jasne, ki je v trgovini čakala pri blagajni in jo je lahko preko dekletovega ramena videl, kako brska po denarnici... Ali pa je odkimal iz zadrege, iz nerodnosti, ker ni vedel, kaj moraš reči ob takšni ponudbi, kako moraš reagirati... Nikoli še ni doživel česa podobnega.

Dvajset pa res ni veliko, je reklo dekle.

Pomislil je, da je zelo mlada. Nekaj

otroškega je bilo v njenih očeh.

Ne, hvala... Saj si prijazna... In lepa... Zardel je. Ampak... je blebetal in kasneje, ko je doma v kopalnici premeleval dogodek večera, ga je bilo sram. Res si čisto v redu... Res nimam časa.

Na hitro? je še enkrat vprašala. Tja se zapeljeva, na parkirišče pri tirih. Zdaj je prazno.

Tika me, je pomislil, mogoče me od kod pozna...

Odkimal je. Ne, ne... Mogoče drugič. Ja. Drugič gotovo.

Dvignila se je. Tudi njena pisana bluza se je dvignila in mu razkrila popek, droben popek in popleg popka črno piko. Veliko materino znamenje. Ni več videl njenega obraza. Bil je nad streho avtomobila. Stegnila je roko v kabino in na drobno pomigala s prsti, kar je pomenilo: adijo, zbogom, papa... In je nadaljevala svojo pot po pločniku. Gledal je za njo. Njen hrbet je bil slok. Boki ozki. Deška postava. Če bi jo na hitro pogledal, bi jo lahko zamenjal s fantom. Koliko je stara, je pomislil. Osemnajst? Manj? Stresel je z glavo. Zgrozil se je ob misli, da je mogoče stara manj... Petnajst?

Vse sem kupila, je rekla Jasna in sedla v avto. V naročju je držala plastično vrečko. Iz nje je gledala štruca kruha. Tudi kavo, čeprav si obljubil, da jo boš ti...

Ne spomnim se, da bi to obljubil, je jezno siknil skozi zobe in prižgal avto. Na koncu ulice je videl, kako se je mladenka sklonila v parkiran taksi.

Pogovarja se s taksistom. Se mu ponuja, tako kot njemu? je pomislil. In ni mu bilo prav. Ponuja se taksistu, ki bo od nje hotel bog ve kaj... Taksisti so grobi ljudje, je še pomislil. Gotovo jo bo mučil, mogoče jo bo udaril, ne bo ji hotel plačati, hotel bo še enkrat, mogoče bo poklical svoje prijatelje... Nekje je bral, da objestni moški, ki plačujejo za seks, ženskam, deklicam, punčkam, ugašajo cigaretno ogorke na popkih... Nekateri moški ne znajo biti nežni... Ljubosumje, ki ga ni občutil že leta, mogoče celo desetletja, mu je butnilo v lica. Začutil je, kako so mu zažarela ušesa. Stisnil je ustnice v nekakšni jezi in togoti ljubosumja. Počutil se je prevaranega... Dekle se je vendarle ponudilo najprej njemu! Žena, ki je sedela poleg njega v avtu, mu je postala odveč. Neskončno odveč. Kot tujec, ki ga ne želimo več srečati. Počutil se je ujetega kot še nikoli v življenju. V grlu ga je stisnilo, kot nas stisne takrat, ko se zavemo, da smo nekaj zamudili, nekaj grdo uničili in da ne bomo mogli tega nikoli več popraviti... Počasi je peljal mimo taksija, videl je, kako je dekle sedlo v avto. Najbrž bosta zavila na prazno parkirišče ob tirih, je še pomislil. Vozil je čisto počasi, zato, da bi lahko v vzratnem ogledalu videl, če bo taksi res zapeljal v tisto smer.

A se ti blede! je rekla Jasna, voziš ko kakšen penzionist.

Doma sta legla v posteljo. Najprej ona. Kot vedno. Oblekla je pižamo, si nataknila bralna očala - rekla jim je bralna, ker so imela grd in debel okvir, ki pa je bil zelo poceni... V postelji imam lahko grda očala, se je večkrat pohvalila, saj me nihče ne gleda, ko berem... Zaj te gledam, je

pomislil. Vendar ji tega ni nikoli rekel. Tudi njena pižama... Bila je moška. Pižama njenega pokojnega očeta. Rekla je, da ji je všeč, če lahko spi v moški pižami, da ji je v njej udobno, nikjer je ne tišči... On pa se je počutil, kot da spi z moškim. Z duhom njenega očeta. Tudi tega ji ni nikoli rekel.

Dolgo se je obiral v kopalnici. Si spiral usta. Si dvakrat umil roke. Pospravil omarico s kremami... Prelagal stekleničice s parfumi in ustnimi vodicami, samo zato, da mu ne bi bilo treba v spalnico. Želel si je, da bi Jasna že spala, ko bi zlezal v posteljo. Čeprav se to ni nikoli zgodilo. Nekaj časa se je gledal v ogledalo. Buljil je v svoj obraz... Pravzaprav še nisem tako star, se je namrdnil. Nekaj čez trideset in zelo blizu štirideset jih imam. Devetintrideset. Pravzaprav še malo, mesec in pol, pa jih bom imel štirideset. Sesedel se je na rob banje. Dvignil je zgornji del pižame in dolgo zrl v svoj trebuh. Če ga potegnem not, ga skoraj nimam. Mogoče malo. Ampak to se da popraviti s telovadbo. Jutri bom začel s trebušnjaki. Ne jutri. Jutri moram zgodaj v službo. V soboto. Ja. V soboto gotovo.

A si utonil? je zaslišal iz spalnice.

Legel je poleg Jasne. Pazil je, da se je ni dotaknil. To ji je bilo zoprno. Vedno jo je streslo. Asssa! Imaš mrzle noge, kot da se me je dotaknila kača. Najprej jih pogrej, potem pa rini vame. In glej, da ne boš smrčal. A nimaš dovolj prostora na svoji strani?!

1. Odgovorite na zastavljena vprašanja.

Kdo je dekle, ki ponudi »enega hitrega«?

O čem se navadno pogovarjata partnerja iz odlomka?

V katerem letnem času se dogaja omenjen odlomek?

Zakaj je moški zavrnil dekletovo povabilo?

Kakšen je odnos med zakoncema?

2. Razložite naslednje izraze in jih uporabite v

povedih:

obsedeti: _____

odkimati: _____

brskati: _____

blebetati: _____

premlevati: _____

sikniti: _____

obirati se: _____

utoniti: _____

smrčati: _____

3. Poiščite nasprotja:

hitro : _____

odprt : _____

začeti : _____

odpeljati se : _____

dvigniti se : _____

razkriti (kaj) : _____

4. Naslednje povedi zanikajte.

Jutri bom začel s trebušnjaki.

Jutri moram zgodaj v službo.

Vedno jo je streslo.

Lahko se nekam zapeljeva.

Zjutraj sta se zbudila.
